

Reguła i życie braci mniejszych polega na...

Ukształtować się według Ewangelii, aby stać się wspólnotą misyjną

PLAN SZEŚCIOLETNI ZAKONU 2019-2025

Rzym 2020

Minister generalny
Fr. Carlos A. Trovarelli

Prezentacja planu sześćoletniego Zakonu

Drodzy bracia,
Niech Pan obdarzy was swoim pokojem!

Chciałbym krótko przedstawić plan sześćoletni Zakonu, który będzie nam towarzyszył do 2025 r. Jest on zainspirowany treścią niedawno przeprowadzonych dwóch kapituł generalnych, nadzwyczajnej (Nemi, 2018 r.) i zwyczajnej (Asyż i Collevalenza, 2019 r.), które przekazały do naszych rąk cenny i odnowiony dokument, jakim są Konstytucje: na ich rzecz od lat pracowała każda jurysdykcja pobudzana przez Komisję ds. Rewizji Konstytucji. Do Konstytucji dołączyły Statuty generalne w 2019 r. Doświadczenia kapitulne były pozytywne nie tylko ze względu na zawartość tematyczną i przystosowanie do teraźniejszości, ale także jako dar braterstwa, jako ubogająca wymiana w rozmowach i w dialogu między kulturami. Przegłosowane uchwały są oczywiście częściowym owocem tego wszystkiego, czym mogliśmy podzielić się między sobą. Stąd też wyłaniający się z uchwał plan sześćoletni, który trzymacie w rękach, czerpie z tego wielkiego dobra wzajemnej wymiany braterskiej.

„Reguła i życie braci mniejszych polega na...” (por. 2 Reg 1, 1: ŻF 128). W obecnym sześcioleciu będziemy przeżywać rocznice franciszkańskie: *Reguły niezatwierdzonej* (1221 r.) i *Reguły zatwierdzonej* (1223 r.).

Odnowione Konstytucje są na dziś odzwierciedleniem Reguły, a przynajmniej usiłują tym być. Reguła zaś jest niczym innym, jak „rdzeniem Ewangelii” (2 Cel 208: ŻF 718). Zawsze prowokującym i pożytecznym jest powiedzieć sobie: „Nasze życie braci polega na..., nasza Reguła wyrasta przede wszystkim z Ewangelii”. Konstytucje pomagają nam w sposób konkretny wcielić ją w nasze dziś. Reguła i życie idą razem. Wypróbowany cierpieniem brat Franciszek, ale całkowicie przyłgnięty do Pana Jezusa, postanawia – w dość szczególnym momencie swojej wędrówki życiowej – nie opuszczać wspólnoty braterskiej i przekazuje nam swoje doświadczenie osoby wierzącej: zakorzenie się w Chrystusie, cokolwiek wydarzy się w życiu. Oto „pokora zawarta we wcieleniu” (Greccio, 1223 r.), „miłość ujawniona w męce” (Alwernia, 1224 r.) i pieśń pochwalna pojednanego brata (*Pieśń słoneczna albo pochwały stworzeń*, 1225 r.). Są inne rocznice w tym sześcioleciu.

Chcę też wspomnieć o innych datach, które dobrze wplatają się w układankę wspólnotowej świętości naszej rodziny i obejmują obecne sześciolecie: w 1220 r. młody kanonik augustiański Ferdynand, zafascynowany świadectwem małej grupki braci (pierwszych męczenników Zakonu), postanawia zostać bratem mniejszym, aby, tak jak oni, umrzeć dla sprawy Ewangelii. Przyjmuje imię brata Antoniego.

W 1221 r. ten portugalski zakonnik przybywa w sposób całkowicie niezamierzony do Włoch i wsparty zachętą brata Franciszka wytyczy nowe drogi ewangelizacji w służbie Kościołowi.

Ostatnie kroki brata Franciszka i pierwsze brata Antoniego we *fraternitas* są dla nas prowokacją do tego, co może zdarzać się na naszej drodze życia, gdy poprzez profesję ślubów wybieramy – i wciąż na nowo wybieramy każdego dnia – Chrystusa. Możemy powiedzieć: To jest nasza Reguła, to jest dla mnie życie! Być całkowicie powierzonym Panu we wspólnocie braterskiej!

A zatem w centrum ma być Pan Jezus, Jego życie, Jego Ewangelia. Kontynuujemy przeto poprzedni plan sześćoletni 2013-2019 („Życie Ewangelia”). Stopniowe zakorzenianie się w Jezusie oznacza przemienić się w Niego, zapłonąć Jego pasją na rzecz królestwa niebieskiego. Właśnie dlatego wybraliśmy podtytuł: **„Ukształtować się według Ewangelii, aby stać się wspólnotą misyjną”**. *Kształtujemy się* z..., czyli razem – oprócz tego, że osobiście – na wzór Pana, aby w ciągłym wzrastaniu stawać się *wspólnotą misyjną*, otwartą, skierowaną na świat, wykraczającą poza wąskie i spokojne granice.

Wciąż podążamy po śladach planu sześcioletniego 2007-2013, którego priorytetem była formacja do posługi misyjnej.

Z pewnością zrozumieliście: w świetle postanowień kapituł leżą nam na sercu właśnie te sprawy – **formacja**/formować się razem (wychowywać się) w szkole Ewangelii, aby stać się wspólnotą „wyruszającą w drogę” (wyrażenie drogie papieżowi Franciszkowi), czyniąc **posługę misyjną** horyzontem i celem naszego działania. Jak wspomniano, jest to droga, którą proponują nam uchwały kapitulne.

Przekazując plan sześcioletni, proszę was o przyjęcie go i wzięcie go pod uwagę jako propozycję do zastosowania w waszym kontekście życia i posługi misyjnej, aby z całym naszym Zakonem kroczyć drogą wskazaną przez kapitułę generalną i aby dać konkretne świadectwo komunii, która nas łączy. Bliskie mi są wyrażenia „ciało” (por. 1 Kor 12, 12-26), „rodzina”, do których nawiązują również Konstytucje (por. art. 20, § 2; 27; 35, § 2): tak, chcemy czuć się jednym ciałem, połączonym w swoich członkach, współdziałającym, jak zjednoczona rodzina.

Niech seraficki ojciec i wszyscy święci z naszej rodziny zakonnej błogosławią nam!

Rzym, klasztor świętych Dwunastu Apostołów,
Środa Popielcowa, 26 lutego 2020 r.

Procedura planu

Na kolejnych stronach, bez zbytniego powtarzania tradycyjnej formuły „cele i środki”, plan nakreśli trzy główne priorytety zawarte we wstępie ministra generalnego i przybliży każdy z nich:

- **wyznaczone zadania i zarys działań** (do zaplanowania, zrealizowania – kontynuowania, wdrożenia lub wznowienia – i zweryfikowania na poziomie prowincji, kustodii i wspólnot; do uwzględnienia w planie czteroletnim prowincji, planie czteroletnim kustodii lub w projektach wspólnotowych),
- **ikona franciszkańska**,
- **słowa kluczowe, linki** (słowa bardziej znaczące i pasujące do wskazanego priorytetu),
- **odnośne uchwały kapitulne** (zachęta do wprowadzenia ich w życie),
- **sposoby realizacji** (informacje o propozycjach, wydarzenia dotyczące danego priorytetu; uwaga: plan sześcioletni Zakonu zawiera jedynie opis niektórych pierwszych kroków już podjętych lub zamierzonych, a w przypadku innych inicjatyw, jakie zostaną powzięte w ciągu sześćdziesięciu lat, zapraszamy na stronę internetową: www.ofmconv.net).

Uważamy, że nie chodzi o wymyślanie nowych celów i środków, ale o powrót do tego, czego dzięki formacji ustawicznej najbardziej skutecznie nauczyliśmy się robić. I o zastosowanie z nowym zapalem, prostotą i radością.

1. UKSZTAŁTOWAĆ SIĘ WEDŁUG EWANGELII

Kontynuując plan sześcioletni 2013-2019 („Żyć Ewangelią”), chcemy pamiętać o *conformitas* brata Franciszka z Jezusem, aż do stania się „*alter Christus*” (por. 2 Cel 219: ŻF 727). W wiernym, wytrwałym i pełnym miłości naśladowaniu Biedaczyna nic nie przedkładał ponad Pana (por. 1 Reg 23, 9-11: ŻF 117), mając Go każdego dnia przed swymi oczyma, w swoim sercu, na swoich rękach (por. 1 Cel 115: ŻF 523). Bracia, patrząc na niego jako *forma minorum*, prosili go, by nauczył ich, jak postępować, i naśladowali go. Przynajmniej próbowali. A on powierzył im, wraz z urzekającymi słowami Reguły i Testamentu, swoje zaufanie i wolność wyboru:
„Ja wykonałem to, co do mnie należało, a o tym, co do was należy, niech was pouczy Chrystus” (1 B XIV, 3: ŻF 957).

Mamy tworzyć rodzinę, uformować się jako *fraternitas*, i to w duchu Jego żywej Ewangelii dla dawania świadectwa i ukazywania świętości wspólnotowej. Formujemy się zgodnie z Ewangelią, ponieważ „naszą misją jest nic innego, jak być żywą ewangelią, «żywą egzegezą słowa»”¹, a mamy przecież świadomość, że wspólnota zgromadzona w Panu już staje się świadectwem i wonią Ewangelii.

Formacja – mówimy to zawsze i słusznie – ma decydujące znaczenie dla naszej rodziny, odgrywa zasadniczą rolę w przekazywaniu charyzmatu franciszkańskiego w naszych jurysdykcjach. Musi być naszą pierwszą troską i inwestycją.

O tym, że Ewangelia, że osoba Jezusa są dla nas odniesieniem, potwierdza to styl naszego życia. Styl to nie estetyzm, kosmetyka (wszyscy jesteśmy biegli w słowach), ale propozycja Jezusa, stająca się prawdziwie naszym programem wspólnotowym, nie tylko że osobistym. I ma na uwadze, jak odnosimy się do siebie, jaka jest jakość naszych wzajemnych relacji, ma na uwadze sposób korzystania z dóbr (przejrzysty, solidarny, zgodny z logiką współdzielenia się) i dokonywanych przez nas wyborów (także tych z konkretnym wyzwaniem, jak i tych „pod prąd”), i tyczy się współpracy ze świeckimi. Wszystko to zrodzi się z pielęgnowania i zachowywania relacji z Panem Jezusem², który wypełnia nasze serce i życie, dając nam swoją radość; i z codziennego wsłuchiwanie się w Jego słowo, z życzliwego słuchania świata, zwracając przy tym szczególną uwagę na życie ubogich.

WYZNACZONE ZADANIA I ZARYS DZIAŁAŃ

do zaplanowania, zrealizowania (kontynuowania, wdrożenia lub wznowienia) i zweryfikowania

Słowo Boże

Prymat Boga, słuchanie słowa Bożego winny zajmować odpowiednie miejsce w codziennym życiu braci, zgodnie z duchem Konstytucji.

Konstytucje, art. 44, §§ 1-4; 45; 46, §§ 1-3.

Pisma św. Franciszka

Osobiste i wspólnotowe studium pism i źródeł franciszkańskich.

Konstytucje, art. 5, §§ 2-3.

Reguła i Konstytucje

Studium Reguły i odnowionych Konstytucji Zakonu.

Konstytucje, art. 5, § 3; 7, §§ 5.7; 46, § 2; 141, § 5; 151.

¹ Papież Franciszek, Przemówienie do uczestników 202. kapituly generalnej zwyczajnej Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych, sala klemetyńska pałacu apostolskiego w Watykanie, 17 czerwca 2019 r. W tym zdaniu papież Franciszek cytuje posynodalną adhortację apostolską *Verbum Domini* (nr 83) papieża Benedykta XVI.

² „Proszę wszystkich braci, aby usunąwszy wszystkie przeszkody i odrzuciwszy wszystkie troski i kłopoty, czystym sercem i czystym umysłem jak najlepiej służyli Panu Bogu, kochali Go, wielbili i czcili; bo tego Bóg ponad wszystko pragnie” (por. 1 Reg 22, 26: ŻF 118-119).

Wychowawcy

Przygotować braci wychowawców do prowadzenia formacji początkowej i ustawicznej.
Konstytucje, art. 127, § 2; 134, §§ 1-3.

IKONA 2020

Ewangelia, którą się wyjaśnia

Ewangelia, którą się żyje

Słuchając **Ewangelii** i jej objaśnień w Porcjunkuli, młody Franciszek woła: „To jest, czego chcę, to jest, czego szukam, to całym sercem pragnę czynić!” (por. 1 Cel 22: ŻF 458).

W Coimbrze młody ksiądz Ferdynand **wsłuchany w Ewangelię, której dało świadectwo kilku braci męczenników**.

Linki, słowa kluczowe:

Discipolato francescano, Ratio formationis, wykładowcy, wychowawcy, franciszkańscy.

Oдноśne uchwały kapitulne:

3, 4, 8, 9, 11.

Sposoby realizacji:

Sekretariat ds. formacji Zakonu składa się z zespołu, który uwzględni dwa główne obszary: formację początkową i formację ustawiczną. Jest dwóch delegatów: jeden ds. formacji początkowej i jeden ds. formacji ustawicznej.

2. ...ABY STAĆ SIĘ WSPÓLNOTĄ

Naśladowanie Pana prowadzi nas, po śladach pozostawionych przez św. Franciszka, do *conformitas*, prowadzi nas nie jako „samotnych”, lecz we *fraternitas*, która nas przyjęła ukierunkowując ku świętości wspólnotowej. „Pan zlecił mi troskę o braci” (T 14: ŻF 157). Nie myśmy samych pomiędzy sobą wybierali, ale każdy z nas jest darem ofiarowanym drugiemu przez Tego, który wzbudził w naszym sercu święte natchnienie do pójścia za Nim właśnie w tej rodzinie zakonnej. Pociąga to za sobą nieustanne zaangażowanie i wyzwanie, ponieważ wspólnota jako żywe ciało wymaga troski, aby się rozwijać.

Zdecydowanie popieramy doniosłość formacji początkowej i ustawicznej, świadectwo wiarygodnych wspólnot, studiowanie i pogłębianie naszego charyzmatu franciszkańskiego. Tu chodzi o nasze życie, o świadectwo i o służbę Kościołowi. W szkole Ewangelii i w świetle naszego charyzmatu wychowujemy się do braterstwa: nie tylko po to, by nauczyć się żyć we wspólnocie (byłby to już bardzo dobry krok), ale też po to, by w każdym okresie naszej posługi żyć, myśleć, działać w sposób braterski i ewangeliczny. „Stawać się wspólnotą” angażuje nas w ciągły proces, czyni nas zawsze uczniami, pokornymi budowniczymi tego cennego i dynamicznego dobra oraz tej subtelnej równowagi, jaką jest *fraternitas*.

Marzymy – ale być może jest bardziej konkretnie powiedzieć: prosimy – wspólnota braci mniejszych konwentualnych niech reprezentuje, w możliwie najlepszy sposób, na różnych szerokościach i długościach geograficznych naszych obecności, styl ewangeliczny, zaczynając od tego, jak żyje nim wspólnota braterska, wykorzystując wszystkie środki, które sprzyjają jej rozwojowi; zaczynając od najprostszych rzeczy: programu codziennego, który nada priorytet zajęciom wspólnotowym (modlitwa, posiłek, rekreacja), programu tygodniowego i miesięcznego, gdzie nie zabraknie miejsca na odnowę i współdzielenie życia (kapituła klasztorna, dni skupienia i rekolekcje, *lectio*, wspólne wyjazdy braterskie).

Marzymy – chyba lepiej: powiedzmy to sobie wszyscy – o wspólnocie, która jest zdolna do rozeznania i wyboru ewangelicznego w dziedzinie korzystania i zarządzania dobrami, w dziedzinie współpracy ze świeckimi, wrażliwości na ekologię, używania środków masowego przekazu, zwłaszcza mediów społecznościowych; która umie brać po uwagę ludzi ze swojej ulicy, ze swojej dzielnicy, ubogich, zanim dokona pewnych wyborów lub zanim nabędzie jakieś dobra; która nie ulega indywidualizmowi i samoopiniowaniu, umiając dobrze połączyć „ja” i „my”.

Marzymy – tym razem słowo pasuje – że jakaś jurysdykcja, jeśli spodoba się to Bogu i rozeznaniu braci, otworzy się na tchnienie Ducha Świętego i założy nowe wspólnoty, mające posmak „młodego wina w nowych bukłakach” (por. Mt 9, 14-17), aby z twórczą wiernością próbować wcielać charyzmat poprzez nowe sposoby życia i działania.

WYZNACZONE ZADANIA I ZARYS DZIAŁAŃ

do zaplanowania, zrealizowania (kontynuowania, wdrożenia lub wznowienia) i zweryfikowania

Formować się w rozeznaniu i wyborze ewangelicznym

Formować się w rozeznaniu osobistym i wspólnotowym:

- stosując typowo franciszkańskie sposoby rozeznania, a mianowicie kapituły klasztorne, kustodialne/prowincjalne, generalne,

Konstytucje, art. 5, §§ 2-3.

- nie tylko opracowując plany (na poziomie prowincjalnym, kustodialnym, wspólnotowym), ale także pamiętając, że należy je poddać weryfikacji,

- decydując w każdej jurysdykcji i klasztorze o sposobie **przeprowadzania kapituł klasztornych**, aby stały się miejscem formacji ustawicznej, rozeznania wyzwań, wzrostu charyzmatycznego, wspólnotowego planowania duszpasterstwa/ewangelizacji,
Konstytucje, art. 1, § 5; 57, § 3.

Rozeznanie wspólnotowe

Rozeznanie wspólnotowe prowadzi do:

- nadania w programie wspólnotowym pierwszeństwa zajęciom wspólnym,
Konstytucje, art. 5, § 3; 7, §§ 5.7; 46, § 2; 141, § 5; 151.

- nauczania się żyć codziennością wraz z jej dynamiką i nieuniknionymi napięciami i kłopotami,
por. Konstytucje, art. 52, § 1; 55, § 4; 138.

- dojrzałości w umiejętnym dowartościowaniu relacji, współpracy i współdzielenia się ze świeckimi, angażując ich w dziedzinie planowania i podejmowania decyzji,
Konstytucje, art. 102; 106; 123 § 2; 186 § 3.

- włączenia się w nawrócenie ekologiczne – każda wspólnota lub jurysdykcja podejmie własną uchwałę dotyczącą ekologii integralnej (człowieka, przyrody, stylu życia itp.),
Konstytucje, art. 108, § 3.

- nauczania się w stylu ewangelicznym zarządzania mediami, zwłaszcza społecznościowymi,
Konstytucje, art. 66, §§ 2-4.

Solidarność braterska i ekonomia

Solidarność braterska w ekonomii,

Konstytucje, art. 20, §§ 1-2; 81; 86, §§ 1-5; 87, § 1; 123, § 2; 128, § 2.

Formacja ekonomów, którzy w sposób braterski i ewangeliczny pomogą wspólnotom w zarządzaniu,
por. Konstytucje, art. 81-82; 118, § 1-3.

Rola zarządów

Troska zarządów odnosząca się do składu wspólnot i do ich wspierania,
Konstytucje, art. 60, § 2.

Dowartościować spotkania federacji i inne spotkania regionu lub sąsiednich jurysdykcji w celu wzmocnienia więzi braterskich i kreatywności we współpracy braterskiej.

IKONA 2021

Kapituly

Reguła niezatwierdzona

Brat Franciszek animuje *fraternitas* na różnych **kapitułach** odbywanych w okresie Zesłania Ducha Świętego i w 1221 r. proponuje **Regułę niezatwierdzoną** (por. 1 Reg 1-23: ŻF 97-123): Zakon, który z różnych stron świata spotyka się z radością, dziękuje Panu, prowadzi rozmowy, przyjmuje natchnienia Ducha Świętego i dojrzewa do podjęcia decyzji.

Brat Antoni, po niespełnionych swoich marzeniach, **uczestniczy w kapitule** namiotów jako „nieznany”: nasze życie w rękach Pana i wspólnoty dla większych projektów niż nasze.

Linki, słowa kluczowe:

Solidarność braterska, kapituły, świeccy, ekologia, media, nowe wspólnoty.

Oдноśne uchwały kapitulne:

5, 6, 7, 9, 10, 16.

Sposoby realizacji:

Rozpoczął się proces rewizji *Dyrektorium kapituły prowincjalnej* i *Dyrektorium kapituły generalnej*.

Został opublikowany list ministra generalnego na temat uchwały 9.

W połowie sześćdziesiątych zaplanowano spotkania przelożonych ze wszystkich jurysdykcji, aby podjąć się rozeznania wspólnotowego: 14-19 listopada 2022 r., 19-24 czerwca 2023 r.

3. ...WSPÓLNOTĄ MISYJNĄ

Ukształtowani według Ewangelii, aby stać się wspólnotą misyjną! Kapituła generalna położyła wielki nacisk na misję rozumianą jako zapal ewangeliczny, a zarazem jako bodziec *ad gentes*, aby głosić dobrą nowinę poprzez świadectwo życia franciszkańskiego w różnych krajach. To także mocna przemiana sposobu myślenia, poczynając również tym razem od klasztorów, w których żyjemy. Jesteśmy powołani do bycia wspólnotą misyjną, „zdolną przemienić wszystko, aby zwyczaj, style, rozkład zajęć, język i wszystkie struktury kościelne stały się odpowiednim kanałem bardziej do ewangelizowania dzisiejszego świata niż do zachowania stanu rzeczy”(Papież Franciszek, *Evangelii gaudium*, 27).

Chodzi o życie całkowicie misyjne, zdolne pójść znacznie dalej i wypróbować – obok tych zwykłych – także nieprzetarte dotąd szlaki ewangelizacji franciszkańskiej, gdyż Ewangelia i człowiek leżą nam na sercu. Myślimy o młodziuży, rodzinach, ubogich, do których tradycyjne duszpasterstwo nie jest już w stanie dotrzeć. Czy będziemy potrafili żyć tym stylem misyjnym z odwagą „wyruszenia w drogę”? „Wyruszenia” zwłaszcza z naszego klasztoru, z naszej prowincji, z naszego „jest mi dobrze”, aby wnieść wkład w rozwój misji tu i gdzie indziej. A w związku z tym: będziemy w stanie zwolnić niektórych braci z dotychczasowych obowiązków, aby mogli podjąć posługę na misjach już istniejących, aby mogli włączyć się we współpracę przy otwarciu nowych placówek misyjnych razem z innymi jurysdykcjami...

Przywołujemy obraz jednego ciała, jednej rodziny, która zamieszkuje świat, gdzie wszystko jest ze sobą powiązane. W tym duchu, jako bracia, prosimy wszystkich o włączenie się w projekty misyjne pod kątem personelu i środków, aby wesprzeć młode ośrodki misyjne, zarówno te znajdujące się w trudnej sytuacji, jak i te niedawno powstałe. I, jeśli to możliwe, aby otworzyć nowe misje tam, gdzie Kościół prosi o naszą obecność: nie chodzi tylko o *plantatio Ordinis*, ale o dawanie świadectwa franciszkańskiego w tych Kościołach lokalnych, które potrzebują pomocy.

Nikt nie jest tak biedny, że nic nie może ofiarować na rzecz misyjnej działalności Zakonu. Jesteśmy przekonani, że posługa misyjna zachowuje nas młodymi i jest miarą tego, czy nasza wspólnota otwiera się na zewnątrz i daje z radością. Nasze spojrzenie z wdzięcznością rozciąga się od młodych współpracowników, poświęcających się duszpasterstwu młodzieżowemu i akcjom powołaniowym wśród młodzieży (będącej często pierwszymi ubogimi), aż po każdą naszą obecność (klasztorną, parafialną, sanktuaryjną, formacyjną, charytatywną...), ewangelizującą na własnym terenie w stylu franciszkańskim; od jurysdykcji wciąż wysyłających braci *ad gentes* aż po braci od wielu lat pomagających młodym jurysdykcjom na ziemiach misyjnych.

Misja, a jeszcze lepiej – wspólnota misyjna, jest naszym najpiękniejszym obliczem.

WYZNACZONE ZADANIA I ZARYS DZIAŁAŃ

do zaplanowania, zrealizowania (kontynuowania, wdrożenia lub wznowienia) i zweryfikowania

Charyzmat & styl franciszkański

Formować się do ewangelizacji i posługi misyjnej w stylu franciszkańskim. Zapoczątkować procesy odnowy naszego „franciszkańskiego” stylu ewangelizacji. Czynić wszystko w duchu charyzmatu franciszkańskiego.

Konstytucje, art. 1, §§ 1-7; 32; 92; 131, § 5; 141, § 1.

Przeanalizować, co należy zmienić lub poprawić, aby usprawnić przekazywanie charyzmatu zarówno w „starym świecie”, jak i w „nowym świecie”.

Konstytucje, art. 1, § 2; 55, § 3; 95-97; 114.

SGAM (Sekretariat generalny ds. animacji misyjnej)

Nowa metodologia pracy w sekretariacie generalnym ds. animacji misyjnej (SGAM).

Promować i towarzyszyć misjom już istniejącym w Zakonie.

Popierać i zachęcać do współpracy misyjnej i animacji misyjnej na wszystkich poziomach.

Konstytucje, art. 128, §§ 4-5.

Przygotowanie misyjne i braterskie

Wspierać w ramach formacji początkowej i ustawicznej możliwość pobytu i posługi na misjach.

Por. Statuty generalne, nr 47, § 6.

Nauka i poznanie innego języka.

Statuty generalne, nr 76.

Działania zarządów

Nowe misje na szczeblu federacji (co najmniej jedna nowa placówka w krajach sąsiednich).

Konstytucje, art. 128, § 3.

Każda jurysdykcja zdecyduje o najwłaściwszym sposobie współpracy w działalności misyjnej Zakonu.

Konstytucje, art. 128, §§ 1-2.

IKONA 2022

Wspólnota „wyruszająca w drogę”

Misje

Pierwsi bracia franciszkanie, którzy, jako pielgrzymi i przechodnie, już od pierwszych lat istnienia *fraternitas* opuszczają Włochy środkowe, aby **pójść** z misją do świata.

Brat Antoni, u którego odkryto wszechstronne przygotowanie doktrynalne, zostaje posłany na **misje**, by prowadzić ewangelizację.

Linki, słowa kluczowe:

Dyrektorium ds. misji, Zakon „wyruszający w drogę”.

Oдноśne uchwały kapitulne:

1, 2, 16.

Sposoby realizacji:

- Spotkanie w ramach Światowych Dni Młodzieży w 2022 r. w Lizbonie, gromadzące zakonników i młodzież pod patronatem Zakonu.
- Nowe oblicze SGAM.

Kolejne ikony franciszkańskie na sześćciolecie

IKONA 2023

Reguła zatwierdzona

Greccio

Teologia

Po wcześniejszej Regule niezatwierdzonej (1221 r.) papież Honoriusz III zatwierdza **Regułę braci mniejszych** w 1223 r. (por. 2 Reg 1-12: ŻF 127-136).

Brat Franciszek głęboko odczuwa wewnętrzną potrzebę skupienia się na „pokorze zawartej we wcieleniu” (1 Cel 84: ŻF 499). Boże Narodzenie w **Greccio** (por. 1 Cel 84-86: ŻF 499-501).

Brat Franciszek pisze do brata Antoniego list wyrażający podziw i aprobatę dla nauczania **teologii** (por. LA 1-2: ŻF 281). Twórcza wierność brata Antoniego wobec charyzmatu przejawia się w zamilowaniu do nauki, do Ewangelii, do ubogich.

IKONA 2024

Alwernia

List do braci

Brat Franciszek na górze **Alwerni** doświadcza w swoim ciele „miłości ujawnionej w męce” (por. 1 Cel 84: ŻF 499), w pełni upodobniony do Chrystusa staje się „alter Christus” (por. 1 Cel 94: ŻF 508; 2 Cel 219: ŻF 727).

Wychwała Boga w mistycznej pieśni, zostawia swoje błogosławieństwo i pisze **list do braci** (por. KLUw: ŻF 339-340; KLB1: ŻF 341-342; LZ: ŻF 257-262).

IKONA 2025

Pieśń słoneczna

Brat Franciszek tworzy hymn uwielbienia pojednanej wspólnoty braterskiej, **Pieśń słoneczną albo pochwały stworzeń**, w której – również w swej kruchości – dziękuje i z wielką pokorą służy najwyższemu, wszechmogącemu, dobremu Panu (por. PS1: ŻF 347-349). Papież Franciszek czerpie myśl z *Pieśni Biedaczyny* w swojej encyklice *Laudato si'*, zachęcając do nawrócenia ekologicznego, które rodzi się z przeżywanego doświadczenia wiary i zachwytu.